

**UZASADNIENIE UCHWAŁY KOMISJI HABILITACYJNEJ
w sprawie wniosku o nadanie dr Katarzynie Grzelak
stopnia doktora habilitowanego nauk ścisłych i przyrodniczych,
w dyscyplinie nauk o Ziemi i środowisku**

Przedmiotem oceny stanowiącej podstawę do sformułowania opinii komisji habilitacyjnej w sprawie wniosku dr Katarzyny Grzelak o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego były materiały dotyczące postępowania habilitacyjnego dr Katarzyny Grzelak: autoreferat, publikacje wchodzące w skład osiągnięcia naukowego, wykaz prac naukowych opublikowanych przez habilitantkę i inne materiały przedstawione przez habilitantkę, jak również recenzje przygotowane przez recenzentów powołanych w postępowaniu habilitacyjnym (dr hab. Katarzyna Smolarz, prof. dr hab. January Weiner, prof. dr hab. Michał Zatoń, dr hab. Teresa Radziejewska). Komisja zgodnie stwierdziła, że dokumentacja wniosku nie budzi zastrzeżeń pod względem formalnym.

Sylwetka naukowa habilitantki

Dr Katarzyna Grzelak ukończyła studia magisterskie na Wydziale Biologii, Geografii i Oceanologii Uniwersytetu Gdańskiego w 2007 r. i uzyskała tytuł magistra w zakresie oceanografii fizycznej na podstawie pracy magisterskiej pt. „*Charakterystyka ekologiczna zgrupowań meiofauny na plażach Zachodniego Spitsbergenu*”, wykonanej pod kierunkiem prof. dr hab. J. M. Węsławskiego. Rozprawę doktorską pt. „*Structural and functional diversity of Nematoda at the Arctic deep-sea observatory HAUSGARTEN (Fram Strait)*”, której promotorem również był prof. dr hab. Jan Marcin Węsławski, obroniła w Instytucie Oceanologii Polskiej Akademii Nauk w 2015 r. uzyskując stopień doktora w dziedzinie Nauk o Ziemi. Od 2011 r. dr Katarzyna Grzelak jest zatrudniona w Instytucie Oceanologii PAN (najpierw jako oceanograf, później asystent, a obecnie adiunkt), z przerwami na dłuższe staże podoktorskie w Uniwersytecie Łódzkim (2016-2017) i Natural History Museum of Denmark przy Uniwersytecie w Kopenhadze w Danii (2020-2021).

W ramach osiągnięcia pt. "***Meiofauna jako narzędzie badań środowiska morskiego***", o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2. Ustawy, dr Katarzyna Grzelak przedstawiła siedem publikacji indeksowanych w bazach JCR i Scopus, które prezentują jej rozwój naukowy oraz doskonalenie warsztatu badawczego:

- 1) **Grzelak K.**, Kotwicki L. 2016. *Halomonhystera disjuncta*- a young-carrying nematode first observed for the Baltic Sea in deep basins within chemical munitions disposal sites. *Deep-Sea Research II* 128, 131-135, DOI: 10.1016/j.dsr2.2014.12.007
- 2) **Grzelak K.**, Gluchowska M., Gregorczyk K., Winogradow A., Weslawski J.M. 2016. Nematode biomass and morphometric attributes as biological indicators of local environmental conditions in Arctic fjords. *Ecological Indicators* 69, 368-380, DOI: 10.1016/j.ecolind.2016.04.036

- 3) **Grzelak K.**, Tamborski J., Kotwicki L., Bokuniewicz H. 2018. Ecostructuring of marine nematode communities by submarine groundwater discharge. *Marine Environmental Research* 136, 106-119, DOI: 10.1016/j.marenvres.2018.01.013
- 4) **Grzelak K.**, Sørensen MV. 2019. Diversity and community structure of kinorhynchs around Svalbard: First insight into spatial patterns and environmental drivers. *Zoologischer Anzeiger* 282, 31-43, DOI: 10.1016/j.jcz.2019.05.009
- 5) **Grzelak K.**, Gluchowska M., Kędra M., Błażewicz M. 2020. Nematode responses to an Arctic sea-ice regime: morphometrics characteristics and biomass size spectra. *Marine Environmental Research* 162, 105181, DOI: 10.1016/j.marenvres.2020.105181
- 6) **Grzelak K.**, Zeppilli D., Shimabukuro M., Sørensen MV. 2021. Hadal mud dragons: First insight into the diversity of Kinorhynchs from the Atacama Trench. *Frontiers in Marine Science* 8, 670735; DOI: 10.3389/fmars.2021.670735
- 7) **Grzelak K.**, Sørensen M. 2022. *Echinoderes* (Kinorhyncha: Cyclorhagida) from the Hikurangi Margin, New Zealand. *European Journal of Taxonomy* 844, 1-108;

Publikacje składające się na osiągnięcie naukowe stanowią spójną tematycznie i metodologicznie całość, a wkład autorski Habilitantki w ich przygotowanie jest wiodący. Przedstawione prace wniosły istotny wkład w rozwój dyscypliny nauk o Ziemi i środowisku.

W informacjach dołączonych do wniosku dr Katarzyna Grzelak oświadczyła, że wraz z publikacjami, które stanowią osiągnięcie, w skład jej dorobku wchodzi 39 publikacji z bazy JCR (z czego 26 opublikowanych po uzyskaniu stopnia doktora), w tym 14 pierwszo-autorskich. Ponadto Habilitantka jest autorką 4 rozdziałów w monografiach naukowych (dwa rozdziały są w trakcie publikacji) oraz dwóch publikacji popularno-naukowych. Dr Grzelak jest również współautorką 55 referatów i prezentacji posterowych (z czego 26 po uzyskaniu stopnia doktora). Sumaryczny Impact Factor (wg dokumentacji złożonej przez Habilitantkę wraz z wnioskiem z dnia 26.06.2023 r.) wynosi 107.5239 (bez hab. 82.673), z czego 24.577 przypada na osiągnięcie habilitacyjne. Sumaryczna liczba punktów MNiSW wynosiła 3290 (bez hab. 2540). Indeks Hirscha dr Katarzyny Grzelak w momencie składania wniosku wynosił 12, a według bazy Scopus publikacje, których jest autorką i współautorką (z uwzględnieniem publikacji z osiągnięcia) cytowane były 542 razy.

Dr Grzelak brała udział w 13 projektach naukowych, finansowanych zarówno ze środków krajowych (Narodowe Centrum Nauki, Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej), jak i międzynarodowych (m.in. VII Program Ramowy EU, Fundusze Norweskie), z czego osobiście kierowała lub kieruje 5 projektami. Jest autorką prawie 40 recenzji artykułów naukowych. Recenzowała również wnioski naukowe dla Polsko-Amerykańskiej Komisji Fulbrighta oraz Dutch Research Council. Aktualnie jest członkiem Zespołu Ekspertów Narodowego Centrum Nauki oceniającym wnioski w ramach konkursu MINIATURA.

Dr Katarzyna Grzelak odbywała liczne staże i wizyty naukowe w instytucjach w Polsce i za granicą, m.in. w Marine Biology Research Group Ghent University, Alfred Wegener Institute, Senckenberg Research Institute, Stony Brook University Long Island Groundwater Research Institute, Muzeum Historii Naturalnej w Kopenhadze, staże podoktorskie w Zakładzie Biologii Polarnej i Oceanobiologii Uniwersytetu Łódzkiego, Muzeum Historii Naturalnej Instytutu Smithsonian w Waszyngtonie (stypendium Fulbrighta); jest też laureatką szeregu nagród i wyróżnień, m.in. Nagrody Naukowej Polskiej Akademii Nauk Wydziału III im. Piusa Rudzkiego, Fulbright Senior Award, Stypendium Naukowe Ministra Nauki i Szkolnictwa

Wyższego dla Wybitnego Młodego Naukowca oraz Nagrody Naukowej Fundacji Kościuszkowskiej.

Pomimo pracy w jednostce naukowej zajmującej się głównie realizacją zadań badawczych, prowadziła wykłady dla doktorantów Instytutu Oceanologii PAN, Instytutu Oceanografii UG i Uniwersytetu Śląskiego oraz wykłady/prezentacje na zaproszenie, w ramach wyjazdów i staży zagranicznych. Angażowała się również w działania popularyzujące naukę. Ponadto dwukrotnie była nieformalnym promotorem pracy magisterskiej.

Opinie recenzentów

Podczas dyskusji recenzenci podtrzymali swoje stanowiska wyrażone w przedstawionych przez nich opiniach.

W szczególności:

Dr hab. Katarzyna Smolarz podziękowała za możliwość recenzji prac, które są bardzo ciekawe, a dorobek Habilitantki imponujący. Swoje wystąpienie Recenzentka rozpoczęła od oceny osiągnięcia naukowego dr Katarzyny Grzelak. Stwierdziła, że w jej ocenie przedłożone osiągnięcie naukowe Habilitantki pt. „Meiofauna jako narzędzie badań środowiska morskiego” całkowicie spełnia wszystkie wymagania nakazane ustawą. Składa się ono z siedmiu artykułów opublikowanych we współautorstwie. Wszystkie prace wchodzące w skład osiągnięcia habilitacyjnego dr Katarzyny Grzelak są bardzo spójne tematycznie, opublikowane w uznanych międzynarodowych czasopismach z listy filadelfijskiej, o dobrym IF i odpowiadają tematowi osiągnięcia habilitacyjnego. Ocena osiągnięcia naukowego przez Recenzentkę jest bardzo pozytywna. Jeżeli chodzi o pozostałe osiągnięcia naukowe, to Habilitantka oprócz publikacji wchodzących w skład osiągnięcia habilitacyjnego ma bardzo duże portfolio publikacji. W skład przedstawionego do oceny dorobku naukowego wchodzi 19 publikacji w czasopismach naukowych i jedna praca opublikowana w wydawnictwie typu monograficznego. Recenzentka podkreśliła, że Habilitantka ma bardzo dużą liczbę punktów ministerialnych (2540) i bardzo dużą liczbę cytowań, przy czym liczba cytowań stale rośnie i obecnie przekroczyła 550. Recenzentka zwróciła uwagę na fakt, że chociaż tematem wiodącym wszystkich publikacji wchodzących w skład dorobku naukowego jest meiofauna morska, są one zróżnicowane tematycznie. Część z nich skupia się na zrozumieniu procesów globalnych, jak antropopresja i zmiany klimatyczne. Wiele z tych prac ma charakter poznawczy, dotyczy opisu nowych gatunków, bądź też mało znanych grup meiofauny jak Kinorhyncha i Loricifera. Imponujący jest także dorobek konferencyjny dr Katarzyny Grzelak, gdyż jest ona autorką lub współautorką 55 wystąpień posterowych lub referatów przedstawianych na wielu krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych. O doskonałości dorobku naukowego Habilitantki oraz o stopniu rozpoznawalności Jej prac świadczy także wysoki Indeks Hirscha (obecnie 13).

Jeśli chodzi o granty, stypendia, staże naukowe, Habilitantka wykazała się bardzo dużym doświadczeniem i profesjonalizmem w prowadzonych badaniach, co jest odzwierciedlone w tym, że była wiele razy zapraszana na różnego rodzaju wystąpienia krajowe i międzynarodowe, do współpracy w projektach badawczych, odbywała różne staże naukowe. Prof. Katarzyna Smolarz podkreśliła, że Habilitantkę cechuje bardzo duża dojrzałość naukowa, łatwość nawiązywania współpracy, zarówno krajowej jak

i międzynarodowej oraz umiejętność zdobywania finansowania na prowadzone badania naukowe. Ponadto nie ulega wątpliwości, że Habilitantka pomimo pracy w typowo badawczej instytucji wykazuje się także istotną aktywnością popularyzatorską. W złożonych przez dr Grzelak dokumentach zostały ukazane elementy dydaktyczne i praca organizacyjna. Także tę część działalności Habilitantki Recenzentka oceniła bardzo pozytywnie.

Podsumowując, prof. Katarzyna Smolarz stwierdziła, że osiągnięcie naukowe Habilitantki stanowiące podstawę do ubiegania się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego wraz z resztą dorobku naukowego, działalnością dydaktyczną i popularnonaukową świadczą o dużej dojrzałości naukowej Habilitantki. Bardzo wysoko oceniła osiągnięcia naukowe dr Katarzyny Grzelak, gdyż w ich skład wchodzi prace dojrzałe, interesujące i wartościowe. Prace stanowiące osiągnięcie habilitacyjne tworzą spójny ciąg tematyczny i poruszają ważne współcześnie zagadnienia dotyczące wpływu zmiennych warunków środowiskowych na zbiorowiska meiofauny, a w szczególności grupy Nematoda i Kinorhyncha. Prace te dają podstawy do tego, aby nadać dr Katarzynie Grzelak stopień doktora habilitowanego.

Recenzentka stwierdziła, że biorąc pod uwagę całość dorobku naukowego, dydaktycznego, popularnonaukowego a także skuteczność Habilitantki w pozyskiwaniu funduszy na prowadzone badania naukowe spełnia Ona warunki konieczne do nadania stopnia doktora habilitowanego. Prof. Katarzyna Smolarz stwierdziła, że nie ma wątpliwości, że ten dorobek jest ponadprzeciętny. Gdyby była możliwość poparcia wniosku o nagrodę, to prof. Katarzyna Smolarz jak najbardziej jako recenzent przychyliła się do takiego wsparcia.

Prof. dr hab. January Weiner oświadczył na wstępie, że skoncentruje się na sprawach Jego zdaniem wyróżniających. Recenzent podkreślił bardzo duży dorobek Habilitantki, wiele publikacji, które mają znaczny oddźwięk w cytowaniach. Wszystkie publikacje ukazały się w dobrych czasopismach. Prof. Weiner zauważył pewien problem z określeniem dziedziny wiedzy, którą zajmuje się Habilitantka. Habilitantka deklaruje, że jest ekologiem i taksonomem, natomiast według prof. Weinerja jest bardziej biologiem. Jednak zarówno ekologia jak i biologia wchodzi w skład specjalności nauki o Ziemi i środowisku. Recenzent sprawdził kontekst cytowań publikacji Habilitantki. Podkreślił, że w przypadku prac dr Grzelak mamy do czynienia z cytowaniami merytorycznymi a wyniki prac Habilitantki wywołują konkretny oddźwięk. Są też cytowane w pracach przeglądowych jako ważne doniesienia, które coś zmieniają w naszych poglądach. Osiągnięcie naukowe Habilitantki składa się z 7 publikacji, we wszystkich była pierwszym autorem i autorem korespondencyjnym i wszyscy współautorzy deklarują, że miała dominujący udział w badaniach i przygotowaniu publikacji. Publikacje dotyczą fauny morskiej i zdaniem prof. Weinerja eksponują dwa istotne jej aspekty. Pierwszym z nich jest ekologia meiobentosu, przede wszystkim w Morzu Arktycznym koło Svalbardu, która Jego zdaniem ma fundamentalne znaczenie jeżeli chodzi o badanie funkcjonowania zespołów i z powodu zmieniającej się sytuacji będzie je miała także w przyszłości. Dużą wartością tych prac jest oryginalna metodyka. Zamiast próbować oznaczyć wszystkie gatunki nicieni Habilitantka rozróżniła klasy morfologiczne, dzięki czemu można zobaczyć jak funkcjonuje zespół, który składa się z organizmów o podobnych kształtach i masie ciała. Takie podejście Recenzent uznał za bardzo oryginalne, twórcze i perspektywiczne. Uzupełnienie tej grupy prac stanowią publikacje dotyczące zanieczyszczeń w Morzu Bałtyckim i źródeł podwodnych. Drugim aspektem prac Habilitantki wyróżnionym przez prof. Weinerja i uważanym przez Niego za ważny, jest taksonomia rzadko do tej pory badanych grup bezkręgowców, ryjkogłowych (Kinorhyncha) i kolczugowców (Loricifera). Prof. Weiner podkreślił, że kolczugowce są niedawno odkrytą grupą, której biologii i taksonomii dr Grzelak jest jedną z niewielu znawców na świecie.

Według prof. Weinerja bardzo ważnym elementem tej habilitacji są dwie ostatnie publikacje o rykoglowych. Wynikają z nich wnioski dotyczące zarówno taksonomii, jak i ekologii, różnorodności i funkcjonalnego znaczenia tej grupy systematycznej. Recenzent podkreślił, że przedstawiony w osiągnięciu habilitacyjnym materiał znacznie przekracza wymagania na habilitację. Wystarczyłyby albo tylko prace dotyczące meiofauny, albo prace poświęcone kolczugowcom i rykoglowym. Reasumując, Recenzent stwierdził, że wartość i znaczenie badań mniej zależy od tego na jakie pytania odpowiada i jakie kwestie zamyka, a bardziej od tego jakie problemy otwiera, a ta habilitacja stawia nowe pytania i generuje oryginalne hipotezy. Badania morza wokół Svalbardu są początkiem badań zmian spowodowanych zmianami klimatu i wpływem człowieka. W przyszłości będą miały one bardzo duże znaczenie. Prof. Weiner wyraził nadzieję, że publikacje dotyczące mało poznanych grup taksonomicznych również stanowią zaczątek przyszłych opracowań.

Recenzent odniósł się również do innych aspektów pracy Habilitantki. Podkreślił ogromne doświadczenie Habilitantki z działalnością w bardzo dobrych ośrodkach badawczych, innych niż ten w którym pracuje, co wyróżnia Ją na tle innych habilitantów, których osiągnięcia prof. Wiener wcześniej recenzował. Szczególnie wysoko ocenił Jej stypendium w Stanach Zjednoczonych.

Recenzent stwierdził także, że Habilitantka bardzo dużo zrobiła dla nauczania i popularyzacji nauki pomimo, że pracuje w Polskiej Akademii Nauk i nie jest nauczycielem akademickim.

Podsumowując, prof. Weiner stwierdził, że dr Katarzyna Grzelak spełnia warunki określone przez Ustawę w i pozytywnie zaopiniował wniosek o nadanie jej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauk o Ziemi i środowisku. Podkreślił wysoki poziom i oryginalność prowadzonych badań składających się na „osiągnięcie habilitacyjne”, które Jego zdaniem kwalifikują dr Katarzynę Grzelak do wyróżnienia odpowiednią nagrodą.

Prof. dr hab. Michał Zatoń stwierdził, że z przyjemnością recenzował tę habilitację. Jego recenzja jest bardzo pozytywna, ale po dwóch przedstawionych wcześniej opiniach trudno jest mu dodać coś nowego. Artykuły przedłożone przez dr Katarzynę Grzelak jako główne osiągnięcie habilitacyjne ocenił jako bardzo dobre i wartościowe pod względem merytorycznym. Pochwalił doskonale napisany autoreferat, z którego można było się dowiedzieć czym się Habilitantka zajmowała, zajmuje i zamierza zajmować w przyszłości. Podobnie jak poprzednicy ocenił, że siedem publikacji stanowiących osiągnięcie habilitacyjne, zostało opublikowanych w bardzo dobrych czasopismach branżowych (ze średnim i wysokim Impact Factor). Habilitantka zajmując się mało znanymi grupami i rozpoczynając badanie kolejnej grupy, która jak prof. Weiner powiedział, nie jest jeszcze poznana, wchodzi w wąskie rejony badań, takie „dla siebie”. Prof. Zatoń stwierdził, że przedstawione prace jak najbardziej spełniają wymogi określone w Ustawie. Habilitantka jest pierwszym autorem tych publikacji i widać wyraźnie, że kierowała procesem publikacyjnym i badawczym.

Recenzent z ogromnym uznaniem podkreślił, że pani dr Grzelak jest nadzwyczaj skuteczna w pozyskiwaniu środków zewnętrznych na badania naukowe. Praktycznie wyczerpała możliwości grantobiorcze pozyskując fundusze na badania z różnych agend: grant FUGA finansowany przez Narodowe Centrum Nauki, finansowanie z Fundacji Kościuszkowskiej i stypendium Fulbrighta, które pozwoliły Habilitantce wyjechać do Stanów Zjednoczonych, granty na krótkoterminowe pobyty badawcze w celu konkretnych działań naukowych w jednostkach zagranicznych oraz finansowanie w ramach projektu Bekkera Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej, które pozwoliło jej na odbycie stażu w Muzeum Historii

Naturalnej w Kopenhadze. Recenzent stwierdził, że skuteczność działań dr Katarzyny Grzelak znajduje odzwierciedlenie również w publikacjach i badaniach, które prowadzi — jest w stanie bardzo dobrze rozliczyć każde finansowanie. Prof. Zatoń bardzo wysoko ocenił również pozostały dorobek naukowy Habilitantki, który podsumowują statystyki zawarte w recenzjach: ponad 500 cytowań, uwzględniając krótki staż naukowy bardzo wysoki indeks Hirscha, który odzwierciedla nie tylko produktywność naukowca, ale również jego cytowalność. Recenzent podkreślił, że wskaźniki cały czas wzrastają. Recenzent ocenił, że dr Katarzyna Grzelak z naddatkiem spełniła wszystkie warunki habilitacyjne dotyczące grantów i nie ma żadnych uwag krytycznych, jeżeli chodzi o dorobek publikacyjny. Prof. Zatoń zwrócił uwagę na udział dr Katarzyny Grzelak w dużych zespołach badawczych, które zajmują się zagadnieniami wykraczającymi poza obszar Jej głównych zainteresowań, np. badaniami mikrobiologicznymi. Z uznaniem stwierdził, że Habilitantka bardzo dobrze się odnajduje w dużych zespołach, w różnorodnych badaniach i rozwiązuje bardzo różnorodne biologiczne problemy. Recenzent nie ma żadnych uwag krytycznych, jeżeli chodzi o działalność popularyzatorską i dydaktyczną. Habilitantka pomimo pracy z jednostce typowo badawczej prowadziła zajęcia dydaktyczne dla doktorantów. Ponadto popularyzowała naukę na piknikach i warsztatach dzieląc się swoją wiedzą z ogółem społeczeństwa. Jest więc jak najbardziej spełniona popularyzatorsko. Recenzent nie znalazł żadnych minusów, a wręcz przeciwnie, ta habilitacja zdecydowanie wyróżnia się na tle wcześniej recenzowanych przez prof. Zatonia. Podsumowując, prof. Zatoń bardzo wysoko ocenił dokonania dr Grzelak: „jest to bardzo dojrzała habilitacja, pani Grzelak okazała się bardzo dojrzałym naukowcem, który z powodzeniem realizuje swoje badania i publikuje wyniki w bardzo dobrych branżowych czasopismach naukowych. Ma niesamowitą zdolność pozyskiwania funduszy na swoje badania przez co jest w stanie wyjeżdżać, poznawać potencjalnych współpracowników i pracować, publikować. Całokształt dorobku wraz z osiągnięciem naukowym habilitacyjnym jak najbardziej spełnia wymagania określone w artykule Art. 219 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Wnoszę o nadanie stopnia doktora habilitowanego pani dr Grzelak.”

Dr hab. Teresa Radziejewska stwierdziła, że przedmówcy wyrazili to wszystko, co chciałaby przedstawić w swojej recenzji, czyli dojrzałość i aktywność naukową, świetny dorobek, bardzo dobrze skomponowane i ustawione osiągnięcia habilitacyjne, przy czym dorobek dr Katarzyny Grzelak jest znacznie obszerniejszy, ciągle pojawiają się Jej nowe prace. Ostatnio opublikowany został kolejny artykuł na temat Kinorhyncha Nowej Zelandii. W związku z tym Recenzentka nie ma żadnych zastrzeżeń, a wręcz przeciwnie, uważa dorobek naukowy i aktywność naukową dr Grzelak za przykładowy, modelowy i wyjątkowy. Recenzentka stwierdziła, że również inne aspekty działalności i aktywności naukowej Habilitantki są godne pochwały, w związku z tym przyłącza się do pochwał i wyrazów uznania dla Habilitantki wyrażonych przez przedmówców i stwierdza formalnie, że te osiągnięcia naukowe, aktywność i dorobek naukowy spełniają wymogi określone w przepisach i wnioskuje o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Recenzentka podkreśla, że ta habilitacja zasługuje na wyróżnienie. Swoje wystąpienie dr hab. Teresa Radziejewska kończyła słowami: „Mam olbrzymią satysfakcję w tym, że w tej naszej małej grupie badaczy meiobentosu znajduje się pani Katarzyna Grzelak z tak fantastycznym dorobkiem i możliwościami dalszego rozwijania i nauki i swojej aktywności i otwierania nowych drzwi dla innych i dla siebie również.”

Opinie innych członków Komisji

Prof. dr hab. Jerzy Dzik poparł propozycję Recenzentów wyróżnienia habilitacji dr Katarzyny Grzelak.

Prof. dr hab. Artur Burzyński poinformował, że Habilitantka współpracuje z adiunktem (postdokiem) z Zakładu Genetyki w zakresie zastosowania metod genetycznych do badań organizmów meiobentosowych, co wraz z informacjami zawartymi w materiałach habilitacyjnych, recenzjach i dzisiejszych wystąpieniach świadczy o tym, że kompetencja dr Katarzyny Grzelak jest jak najbardziej adekwatna do tego etapu kariery. Dr Grzelak jest badaczką, która jak najbardziej zasługuje na stopień samodzielnego pracownika naukowego. Również w odczuciu prof. Burzyńskiego ta habilitacja jest zdecydowanie lepsza niż przeciętna i zasługuje na jakąś formę gratyfikacji.

Podsumowanie

W opinii wszystkich członków Komisji dr Katarzyna Grzelak wypełniła przesłanki warunkujące nadanie jej stopnia doktora habilitowanego zdefiniowane w pkt 1-3, ust. 1, art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478). Żaden z recenzentów nie miał uwag krytycznych. Wszyscy członkowie Komisji zgodnie uznali, że **dorobek dr Katarzyny Grzelak jest ponadprzeciętny, a wysoki poziom i oryginalność badań składających się na „osiągnięcie habilitacyjne” kwalifikuje dr Katarzynę Grzelak do wyróżnienia nagrodą.**